Nr. L 58/14 De Europæiske Fællesskabers Tidende 8.3.69

RÅDETS DIREKTIV

af 4. marts 1969

om harmonisering af lovgivning om henstand med betaling af told, afgifter med tilsvarende virkning og landbrugsimportafgifter

(69/76/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament[1],

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg[2], og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabets grundlag er en toldunion;

oprettelsen af toldunionen er i det væsentlige fastlagt i traktatens 2. del, afsnit I, kapitel 1; dette kapitel indeholder en række præcise bestemmelser, især vedrørende fjernelse af tolden mellem medlemsstaterne, oprettelsen og den gradvise indførelse af den fælles toldtarif samt de autonome ændringer og suspensioner af dens satser; selv om det i artikel 27 bestemmes, at medlemsstaterne inden udløbet af første etape og i fornødent omfang træffer foranstaltninger til en indbyrdes tilnærmelse af deres ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser på toldområdet, giver denne artikel ikke Fællesskabets institutioner hjemmel til at udstede bindende bestemmelser på dette område; en grundig undersøgelse foretaget i samarbejde med medlemsstaterne har imidlertid vist, at det er nødvendigt på bestemte områder gennem bindende retsforskrifter fra Fællesskabets side at fastlægge de foranstaltninger, der er påkrævet med henblik på indførelsen af en toldlovgivning, der sikrer ensartet anvendelse af den fælles toldtarif;

i alle medlemsstater findes der love og administrative bestemmelser om henstand med betalingen af told, afgifter med tilsvarende virkning og landbrugsimportafgifter, der påhviler varer, der er genstand for en toldangivelse, som medfører forpligtelse til at betale de pågældende afgifter;

disse bestemmelser frembyder forskelligheder, der ville kunne fremkalde omlægninger i samhandelen og forskydninger i toldindtægterne, hvis de bibeholdtes efter den fulde gennemførelse af toldunionen;

disse bestemmelser virker umiddelbart ind på oprettelsen af fællesmarkedet og dets funktion;

det er formålstjenligt, at der gives henstand med betalingen af skyldige toldbeløb; en i alle medlemsstater ensartet betalingsfrist af gennemsnitligt tredive dage er en passende løsning;

det vil være rigtigt at fastsætte, at yderligere betalingslettelser, der ud over henstanden vil kunne indrømmes af medlemsstaterne, kun må indrømmes under betingelser, der svarer til dem, der under de samme omstændigheder anvendes på penge- og kapitalmarkedet i den enkelte stat,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv vedrører kun varer, der er genstand for en toldangivelse, der medfører forpligtelse til at betale told, afgifter af tilsvarende virkning og landbrugsimportafgifter.

Artikel 2

Efter anmodning fra afgiftsskyldneren indrømmes der rentefri henstand med betalingen af told, afgifter af tilsvarende virkning og landbrugsimportafgifter, der påhviler de i artikel 1 nævnte varer, på betingelse af, at der stilles en passende sikkerhed i henhold til de enkelte staters love og administrative bestemmelser. Denne henstand kan medføre visse omkostninger for afgiftsskyldneren.

[1] EFT nr. C 55, af 5.6.1968, s. 34
[2] EFT nr. C 58 af 13.6.1968, s. 7

Under forbehold af artiklerne 3, 4 og 5 fastsættes betalingsfristen til tredive dage og beregnes fra det tidspunkt, hvor de skyldige beløb bogføres af den myndighed, under hvem opkrævningen sorterer, idet tidspunktet for beløbenes bogføring højst må ligge to dage efter tidspunktet for varernes frigivelse.

Var betalingsfristen i en medlemsstat den 1. juli 1967 kortere eller længere end tredive dage, råder denne medlemsstat dog, under samme forbehold som i 2. afsnit, over tiden indtil 31. december 1970 til at bringe denne betalingsfrist i overensstemmelse med den fastsatte frist af tredive dage; fra 1. oktober 1969 må fristen imidlertid højst udgøre femogfyrre dage.

Artikel 3

1. Såfremt indførsler i et bestemt tidsrum sammenfattes og ved afslutningen af dette tidsrum kun giver anledning til en enkelt bogføring hos den myndighed, hvorunder opkrævningen hører, forkortes den i artikel 2 omhandlede betalingsfrist med det halve antal af dagene i det nævnte tidsrum.

2. Er antallet af dage i det i stk. 1 nævnte tidsrum et ulige tal, er det antal dage, hvormed betalingsfristen forkortes, lig med halvdelen af det lige tal, der ligger nærmest under dette ulige tal.

3. Det i stk. 1 nævnte tidsrum må ikke være længere end den i artikel 2 nævnte betalingsfrist.

Artikel 4

1. Såfremt betalingslettelserne i henhold til artikel 2 indrømmes samlet for de toldangivelser, der er bogført i et bestemt tidsrum, beregnes den i artikel 2 omhandlede betalingsfrist fra udløbet af dette tidsrum og forkortes med halvdelen af dette tidsrums antal dage.

2. Er antallet af dage i det i stk. 1 nævnte tidsrum et ulige tal, er det antal dage, hvormed betalingsfristen forkortes, lig med halvdelen af det lige tal, der ligger nærmest under dette ulige tal.

3. Det i stk. 1 nævnte tidsrum må ikke være længere end den i artikel 2 nævnte betalingsfrist.

Artikel 5

121

Falder det i henhold til artiklerne 2, 3 og 4 fastsatte forfaldstidspunkt på en dag, hvor der ikke arbejdes, forlænges betalingsfristen indtil den næste dag, hvor der arbejdes.

Artikel 6

Når en medlemsstat udover den i artiklerne 1 til 5 omhandlede henstand indrømmer yderligere betalingslettelser, skal de omkostninger, der pålægges afgiftsskyldneren, især renterne, beregnes således, at de svarer til det beløb, der i denne henseende kræves på den enkelte stats penge- og kapitalmarked.

Artikel 7

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv senest den 1. oktober 1969.

Artikel 8

Hver medlemsstat underretter Kommissionen om de bestemmelser, den træffer med henblik på dette direktivs anvendelse.

Kommissionen giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. marts 1969.

På Rådets vegne
G. THORN
Formand